

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 428/2015-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 1. júla 2015 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti Rapid life životná poisťovňa, a. s., Garbiarska 2, Košice, zastúpenej advokátom JUDr. Gabrielom Gulbišom, Advokátska kancelária, Němcovej 22, Košice, vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1, čl. 37 ods. 3 a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ako aj jej práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 2 ods. 2, čl. 144 a čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 166/2008 a jeho uznesením z 24. novembra 2011, postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 22/2012 a jeho uznesením zo 14. marca 2013 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Cdo 36/2014 a jeho uznesením z 26. februára 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti Rapid life životná poisťovňa, a. s., o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. júna 2015 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti Rapid life životná poisťovňa, a. s., Garbiarska 2, Košice (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 36 ods. 1, čl. 37 ods. 3 a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v spojení s čl. 2 ods. 2, čl. 144 a čl. 152 ods. 4 ústavy postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 166/2008 a jeho uznesením z 24. novembra 2011, postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Co 22/2012 a jeho uznesením zo 14. marca 2013 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Cdo 36/2014 a jeho uznesením z 26. februára 2015.

Sťažovateľka v obsahu sťažnosti uviedla:

„Sťažovateľ navrhuje, aby Ústavný súd Slovenskej republiky jeho sťažnosť predbežne prerokoval podľa § 25 ods. 1 zák. č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o postavení jeho sudcov a konaní pred ním v znení neskorších predpisov a aby o nej v celom rozsahu ďalej konal podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde s tým, že o sťažnosti rozhodne takto:

1. Právo sťažovateľa na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, v spojení s právom sťažovateľa na spravodlivý proces podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, právo sťažovateľa na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako i právo sťažovateľa garantované čl. 48 ods. 2 ústavy SR

- *postupom Najvyššieho súdu SR v rozpore s Čl. 2 odst. 2 ústavy SR resp. Listiny, postupom v rozpore s Čl. 144 ústavy SR a postupom v rozpore s Čl. 152 ods. 4 ústavy SR porušil sťažovateľove základné a ústavne práva na spravodlivé prejednanie veci garantované Čl. 46 ods 1 ústavy v spojení s Čl. 36 ods 1 Listiny a Čl. 6 ods 1 Dohovoru ako i právo na kontradiktornosť konania garantované v Čl. 48 ods 2 ústavy v spojení s Čl. 38 odst 2 Listiny a to konaním a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26. 2. 2015 sp. zn. 7Cdo/36/2014*

- *a postupom v rozpore s Čl. 2 odst. 2 ústavy SR resp. Listiny, postupom v rozpore s Čl. 144 ústavy SR a postupom v rozpore s Čl. 152 ods. 4 ústavy porušil sťažovateľove základné a ústavne práva na spravodlivé prejednanie veci garantované Čl. 46 ods 1 ústavy v spojení s Čl. 36 ods 1 Listiny a Čl. 6 ods 1 Dohovoru ako i právo na kontradiktornosť konania garantované v Čl. 48 ods 2 ústavy v spojení s Čl. 38 odst 2 Listiny a to konaním a uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 14. 3. 2013 sp. zn. 2Co/22/2012*

- *a postupom v rozpore s Čl. 2 odst. 2 ústavy SR resp. Listiny, postupom v rozpore s Čl. 144 ústavy SR a postupom v rozpore s Čl. 152 ods. 4 ústavy SR porušil sťažovateľove základné a ústavne práva na spravodlivé prejednanie veci garantované Čl. 46 ods 1 ústavy v spojení s Čl. 36 ods 1 Listiny a Čl. 6 ods 1 Dohovoru ako i právo na rovnosť účastníkov v konaní dané čl. 47 ods3 ústavy v spojení s Čl. 37 ods 3 Listiny a právo na kontradiktornosť konania garantované v Čl. 48 ods 2 ústavy v spojení s Čl. 38 odst 2 Listiny a to konaním a rozhodnutím Okresného súdu Košice I zo dňa 24. 11. 2011 pod sp. zn. 15C/166/2008*

- *porušené boli.*

2. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26. 2. 2015 sp. zn. 7Cdo/36/2014 a uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 14. 3. 2013 sp. zn. 2Co/22/2012 a uznesenie Okresného súdu Košice I zo dňa 24. 11. 2011 pod sp. zn. 15C/166/2008 sa rušia a vec sa vracia Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na ďalšie konanie.

3. Sťažovateľovi priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 284,08 eur, ktorú je Najvyšší súd Slovenskej republiky povinný vyplatiť na účet JUDr. Gabriela Gulbiša, advokáta, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu. Najvyšší súd Slovenskej republiky platbu vykoná na číslo účtu, ktorý advokát JUDr. Gabriel Gulbiš oznámi dodatočne.“

V závere sťažnosti sťažovateľka uviedla zoznam príloh pripojených k sťažnosti.

Sťažnosť nebola podpísaná sťažovateľkou, resp. jej štatutárnym orgánom oprávneným konať za sťažovateľku, ani jej právnym zástupcom v zmysle priloženého splnomocnenia z 15. mája 2015, ktorým sťažovateľka splnomocnila na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom advokáta JUDr. Gabriela Gulbiša.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne

neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Návrh na začatie konania pred ústavným súdom musí spĺňať všeobecné náležitosti podľa § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Podľa § 50 zákona o ústavnom súde:

„(1) Sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie,

ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili...“

Vychádzajúc z obsahu sťažnosti, ústavný súd konštatuje, že sťažnosť napriek tomu, že sťažovateľka je zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom – advokátom, nespĺňa zákonom predpísané náležitosti návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a § 50 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde.

Sťažnosť, ktorá bola doručená ústavnému súdu, neobsahuje žiadne odôvodnenie, nie je podpísaná sťažovateľkou (jej štatutárnym orgánom) ani jej zvoleným právnym zástupcom. Z obsahu sťažnosti nie je zrejmé, v čom sťažovateľka vidí porušenie svojich v petite označených práv.

Podľa § 50 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie, ktoré základné práva alebo slobody

sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, pričom je potrebné ich konkretizovať nielen právne označením článkov ústavy alebo inej medzinárodnej zmluvy, ale aj skutkovo (IV. ÚS 124/08). V petite sťažnosti sú síce označené články ústavy, listiny a dohovoru, ktoré mali byť postupom okresného súdu, krajského súdu a najvyššieho súdu v označených konaniach porušené, avšak sťažovateľka ničím neodôvodnila namietané porušenie ňou označených práv. V sťažnosti absentuje okrem opísania skutkového stavu aj právna argumentácia a právne posúdenie predloženého sporu.

V súvislosti s nedostatkom zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti ústavný súd pripomína, že tieto nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na takýto postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, pričom z doterajšej rozhodovacej činnosti ústavného súdu jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, II. ÚS 309/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010). Ústavný súd v tejto súvislosti už vo svojom uznesení sp. zn. II. ÚS 117/05 z 11. mája 2005 uviedol: „Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom.“

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť pri jej predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. júla 2015